

man kunde jo for saa vidt lige saa godt nævne et hvilket som helst andet Tal end 22. Man kunde lige saa godt sige: Fordi Befolkningen bor saa tæt i København, skal den have 23 eller 24 eller 16 eller 10 eller 18 eller hvilket som helst andet Tal, det er et fuldstændig løst Skøn. Der haves ikke i den foreslaede Grundlovsbestemmelse nogen som helst Norm for, hvorledes Lovgivningsmagten ved Valglovens Affattelse skal bære sig ad. Følgelig er det ganske urimeligt at sætte det med ind. Det at tage det med, kan ikke motiveres ved den enkelte Ting, at Jylland skal have 3 Kredse mere og København 3 Kredse mindre end efter den matematiske Beregning.

Spørger man nu, hvorfor Jylland skal have 3 Kredse mere, svares der dertil, at i store Dele af Jylland ere Afstandene fra Valgstedet jo saa store, at Befolkningen, naar den skal til Valg, har saa lang Vej, at man bør hjælpe noget derpaa. Jeg maa nu tilstaa, at jeg tror ikke, at Vejen til Valgstedet for et nævneværdigt Antal Vælgere vil blive formindsket i nævneværdig Grad ved, at Jylland faar tre Kredse mere, faar 60 i Stedet for 57 eller saadan noget. Men enfin; der er, som jeg før sagde, neppe nogen, som vilde gøre stor Ophævelse i den Anledning. Der er ikke nogen som helst, der tror jeg, der vilde gøre Indvending mod en saadan Ordning, selv om der i Grundloven alene stod, at Indbyggerantallet i de enkelte Kredse skal være omtrent det samme.

Men saa kommer der en Ting til, som efter min Mening gør det hele Forslag temmelig absurd; thi Flertallet skriver, at geografiske Hensyn kunne gøre Brud paa Ligestorheden, og dernæst dette, at største Parten af de nuværende Kredse ikke skal berøres af det, som man her tænker sig Muligheden af at gennemføre. Men naar man nu, foruden Umuligheden af at gøre Kredsene matematisk lige store, har 4 Grunde, som kunne betinge, at der gøres Brud paa denne Ligestorhed, forekommer det mig højst mærkværdigt, at man i en Grundlovsbestemmelse udelader de to Grunde, som kunne frembringe de allerstørste Afvigelser, medens man derimod medtager de to Grunde, som frembringe de mindste, og navnlig den om Vælger-

tallet, som saa at sige ingen Afvigelse frembringer. Ja, Mærkeligheden herved træder jo saa meget skarpere frem, som Flertallet har stillet som udtrykkelig Betingelse for overhovedet at gaa med til Forslaget, at man tager disse to temmelig ligegyldige Ting med ind i Grundloven; ellers vil det ikke gaa med til at sige, at Kredsene skulle være nogenlunde lige store. Det forekommer mig at være i allerhøjeste Grad urimeligt.

Men hvad skal det for øvrigt til i en Grundlovsparagraf at optage en almindelig Bestemmelse om, hvorledes Kredsens Inddeling skal foregaa, naar Meningen dog alligevel er, at de allerfleste Kredse, som nu ere, skulle bestaa uforandrede, og at altsaa Bestemmelsen, for saa vidt som den overhovedet betyder noget, kun skal finde Anvendelse paa en mindre Del af Landet? Hvis der virkelig er et almindeligt Ønske om at faa rettet paa de tilstedeværende Brøst, og hvis man mener, at man kan gøre dette ved at rette paa et Mindretal af Kredse og foretage Rettelsen saaledes, at deres Antal forøges med 10, hvorfor i al Verden tage vi saa ikke fat paa Valgloven og gøre det straks? Vi ville jo fra alle Sider, og i Løbet af, jeg tror, mindre end 24 Timer, kunne blive enige om, hvorledes en 8—9—10 ny Kredse skulde ligge, og naar vi bleve enige om det, saa var Sagen jo i Orden, saa kunde denne Valglov med denne Forandring, som vi — jeg gentager det — med største Lethed kunde blive enige om, blive forelagt i begge Ting og vedtages straks. Hvorfor i Alverden vil man ikke gaa den Vej? Der er blevet sagt, at de Ord i Grundlovens § 32, 1ste Punktum, skulle betyde dette, at der skal være omtrent 1 Folketingsmand til 16,000 Indbyggere, at det er en Bestemmelse, der fastsætter Medlemmernes Antal saaledes, at enhver Ændring, der foretages, og som ikke giver os det Antal, som 16,000 op i Indbyggerantallet vil føre til, er grundlovstridig. Ja, men hvis denne Betragtning er rigtig — hvad jeg straks skal vise, den ikke er — er det virkelig ogsaa grundlovstridigt at undlade at gøre, hvad Grundloven bestemmer. Vi have jo dog ikke glemt vor Børnelærdom saa meget, at vi ikke vide, at der foruden Overtrædelsessynder tillige er Efterladenhedssynder, og